

Către,
PARCHETUL DE PE LÂNGĂ ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

Subsemnatul, **Căncescu Aristotel - Adrian**, CNP (...), cu domiciliul în (...) în temeiul **art. 288** și **art. 289 C.Proc.Pen.**, formulez prezenta

PLÂNGERE PENALĂ

Împotriva numitului **DECA Cornel David**, persoană care deține calitatea de procuror șef serviciu în cadrul Direcției Naționale Anticorupție – Serviciul Teritorial Brașov,

Pentru săvârșirea infracțiunilor de **represiune nedreaptă**, fapte prev. de art. 283 alin. (1) și (2) C.Pen. și de **abuz în serviciu**, faptă prev. de art. 297 alin. (1) C.Pen., cu aplicarea art. 38 C.Pen.

CONSIDERENTE

I. Starea de fapt

Subsemnatul sunt urmărit, la acest moment, în aproximativ 6 dosare penale, toate aflate pe rolul Direcției Naționale Anticorupție – Serviciul Teritorial Brașov.

În primul dosar, înregistrat pe rolul unității specializate de parchet amintită încă din anul 2013 și în care a fost dispusă recent trimiterea subsemnatului în judecată, sunt cercetat pentru săvârșirea unor infracțiuni de evaziune fiscală, constând în faptul că, deținând și administrând în fapt, iar ulterior în calitate de asociat al Canaris, în calitate de asociat și administrator de fapt al Radio Tîmpa SRL, în perioada 22.01.2007-18.06.2008 aș fi acționat în scopul sustragerii de la plata obligațiilor fiscale aferente cesiunii unui număr de 32 licențe audiovizuale eliberate de CNA pentru postul radio MIX FM în mai multe localități din țară.

În concret, faptele cercetate datează încă din perioada 2007-2008, însă în mod curios, acestea nu au prezentat nicio relevanță pentru parchet până la momentul la care subsemnatul a trebuit să fiu oprit din a candida. Această afirmație, deși aparent haotică, este susținută de atât de multe aspecte care privesc individual ar putea părea simple coincidențe, încât apare ca fiind imposibilă inexistența unei premedități din partea organelor de urmărire penală, coordonate de numitul Deca Cornel David. În cele ce urmează voi sublinia cele mai importante aspecte, demne de a proba cele statuate anterior.

DNA ST Brașov a instrumentat, pe lângă dosarul amintit anterior, încă trei dosare (8/P/2014, 49/P/2014, 233/P/2015) în care am calitatea de inculpat, toate finalizându-se cu trimiterea mea în judecată.

În fiecare dintre cele 4 dosare dl. Deca a fost procuror de caz, în cele trei dosare indicate *supra*, împreună cu dna. Monica Muntean, iar în dosarul nr. 105/P/2013, împreună cu dna. Felicia Vlad. Totuși, tiparul folosit de dl. procuror este identic. Sub acest aspect mă refer la existența unui pasaj de început al tuturor actelor de procedură, frază care este extinsă în rechizitoriile emise în dosarele 8/P/2014, 49/P/2014 și 233/P/2015.

Aceasta se regăsește inclusiv în Ordonanța de începere a urmăririi penale *in personam* și în cea de punere în mișcare a acțiunii penale față de subsemnatul, emise în dosarul 105/P/2013, respectiv „numitul Căncescu Aristotel Adrian a fost președintele PNL Filiala Brașov din anul 2000, fiind totodată ales președinte al Consiliului Județean Brașov trei mandate consecutive, după ce anterior a deținut un mandat ca senator în Parlamentul României [...] În această dublă calitate deținută, Căncescu Aristotel și-a creat un aparat administrativ la nivelul CJ Brașov alcătuit din persoane care au executat întocmai dispozițiile date, fără a exista vreo preocupare pentru verificarea și respectarea legalității, întreaga activitate administrativă a Consiliului Județean Brașov, inclusiv realizarea achizițiilor publice, ajungând să se desfășoare după sloganul „șeful vrea”. Pe de altă parte, în cadrul Partidului Național Liberal, exercitându-și influența reală avută asupra membrilor prin prisma rezultatelor electorale personale obținute, dar și prin funcția deținută, a reușit să-și impună persoanele apropiate pe poziții eligibile în cadrul listelor electorale întocmite la dispoziția sa [...]”.

Se poate observa că acest paragraf cât și continuarea sa (pg. 2-3 din Ordonanța din 21.11.2016) nu au nicio legătură cu dosarul penal 105/P/2013. Obiectul acestui dosar este reprezentat de infracțiunea de evaziune fiscală și nicidecum de fapte de corupție. Nu are nicio legătură faptică cu poziția mea de președinte al Consiliului Județean sau cu cea de fost senator, ori cu aparatul administrativ din cadrul Consiliului Județean sau PNL Brașov. Ceea ce sublinează acest paragraf este analiza subiectivă a dlui. Deca și viziunea sa părtinitoare asupra stării de fapt pe care o completează chiar prin raportare la elementele relevante în celelalte trei dosare pe care le-a instrumentat.

Pe lângă acest aspect, faptul că dl. Deca a instrumentat în decursul a 2 ani 4 dosare penale care mă privesc, toate preluând frazele citate mai sus, deși nu toate au legătură cu obiectul cauzelor (cum este cazul dosarului nr. 105/P/2013), naște suspiciuni serioase cu privire la lipsa sa de imparțialitate și poziția sa subiectivă în raport de persoana mea.

Deopotrivă, în toate dosarele amintite, **am formulat o serie de cereri în probațiune care au fost aproape invariabil respinse**. Prin acestea am solicitat audierea membrilor CNA, audierea persoanelor către care am cesionat în mod similar licențe audiovizuale și persoane de la care am preluat licențe audiovizuale. Am formulat contestație împotriva raportului de constatare tehnicoștiințifică și a raportului întocmit în completarea acestuia, precum și cerere de efectuare a unei expertize. Și acestea au fost respinse.

În mare parte, soluționarea solicitărilor noastre s-a realizat nemotivat prin preluarea mecanică a stării de fapt reținute în ordonanța de începere a urmăririi penale *in personam* și fără a indica *in concreto* de ce anume nu sunt utile, pertinente și concludente cererile în probațiune. Respingerea obiecțiilor s-a realizat fără a răspunde la argumentele invocate și cu exprimarea poziției strict subiective a procurorului Deca.

Appreciem că **atitudinea acestuia se explică doar prin lipsa sa de imparțialitate întrucât dacă într-adevăr în dosarele amintite se dorea aflarea adevărului, acest aspect s-ar fi realizat și cu administrarea probelor în apărare**, solicitări care au unicul scop de a contura starea de fapt reală și corectă.

Totodată, cu referire la starea de fapt reținută de procurorul Deca relativă la cesiunea licențelor de Canaris SRL către Canet Radio SRL în dosarul 105/P/2013 s-au realizat 3 controale fiscale la cererea mea și a colaboratorilor mei. Acestea au concluzionat că cesiunea este legală și în

conformitate cu dispozițiile legale în materie fiscală. În mod suspect, după debutul prezentului dosar, pentru a-și sprijini poziția exprimată în acuzația adusă subsemnatului, a mai avut loc încă un control fiscal care brusc concluzionează că cesiunea licențelor nu a respectat dispozițiile legale în materie fiscală cu o explicație identică celei formulate de organul penal. După aceasta, la solicitarea procurorilor de caz, un specialist din cadrul Direcției Antifraudă realizează un raport de constatare care concluzionează exact același lucru.

Astfel, în măsura în care procurorul Deca ar fi avut o conduită imparțială ar fi dispus realizarea unei expertize și nicidecum nu ar fi dispus unei persoane detașate din cadrul părții civile să realizeze un raport care urma să reprezinte principala probă în acuzare.

Un alt element important pe care înțeleg să îl aduc în discuție este faptul că subsemnatul am deținut **calitatea de președinte al Consiliului Județean Brașov, pentru 3 mandate consecutive**. Astfel, având în vedere notorietatea mea și faptul că inevitabil prin deciziile pe care le-am luat zilnic există persoane deranjate de acest aspect, este nerezonabil să pretindem din partea procurorului să rămână imparțial. Fără a pune sub semnul întrebării profesionalismul acestuia, apreciez că o relativă doză de subiectivism nu poate fi evitată, în contextul în care orice persoană, fie ea procuror sau nu, are diferite opțiuni politice ori păreri cu privire la modul în care a fost administrat județul în perioada în care subsemnatul am ocupat cea mai înaltă funcție la nivel județean, iar alte persoane implicate în acest dosar au ocupat diferite alte funcții publice ori au fost în legătură directă cu aceste funcții.

Nu în ultimul rând, dețin cel mai important trust de presă pe plan regional, fiind o persoană urmărită atent de presa locală concurentă, aptă de a influența terții cu privire la detalii relative la acuzațiile care mi se aduc. Având în vedere acest aspect, consider că implicarea reprezentanților mass-media a pus o presiune suplimentară pe umerii judecătorilor investiți să soluționeze dosarele în care subsemnatul am calitatea de inculpat. Până la acest moment au fost urmărite, supravegheate și analizate cu strictețe fiecare etapă a proceselor penale în care atât eu, cât și ceilalți coinculpați, am fost urmăriți penal, presa locală procedând foarte lesne la a ne acuza și a ne judeca, independent de instanțele penale. Anagajații concurenților mei în domeniul mass-media sunt cu atât mai incisivi cu cât miza este foarte mare, respectiv înlăturarea mea din peisajul media le-ar aduce mari beneficii.

Nici în celelalte trei dosare amintite situația nu este diferită sub nici un aspect. Mai exact, ulterior formării dosarului 105/P/2013, fiecare dintre celelalte dosare a „ieșit la suprafață” în precampania electorală, fie că ne raportăm la anul 2014 ori 2016, adică exact în perioada depunerii candidaturilor pentru alegerile locale și parlamentare. În toate aceste dosare am fost reținut rând pe rând, solicitându-se arestarea mea preventivă, deși multe dintre fapte priveau perioade foarte îndepărtate de momentul arestării, timp în care organele de urmărire nu au simțit nevoia să dispună ori să solicite luarea unei măsuri.

Mai mult, în faza de urmărire penală a dosarului ulterior înregistrat la instanță sub nr. 6067/62/2016, reprezentanții Ministerului Public au solicitat arestarea subsemnatului pentru o parte dintre faptele de care eram acuzat. Odată înlocuită măsura arestului preventiv cu controlul judiciar, procurorul a înțeles să dispună disjungerea unei părți a acuzațiilor, punerea în mișcare a acțiunii penale în dosarul disjuns și să solicite din nou arestarea preventivă a subsemnatului pentru aceleași fapte.

În egală măsură, în dosarul ulterior înregistrat la instanță sub nr. 1751/62/2015, procurorul a solicitat înlocuirea măsurii controlului judiciar cu măsura arestului preventiv, apreciind că mi-aș fi încălcat obligațiile impuse prin aceea că mi-aș fi trimis șoferul la sediul Consiliului Județean pentru a solicita eliberarea unui document necesar apărării subsemnatului într-un alt dosar penal dintre cele

instrumentate de același procuror.

Dincolo de toate acestea, în mod frecvent avocaților apărării în dosarele menționate nu le-a fost permis accesul la unele acte de urmărire penală, în special la audieri de martor. Invariabil, tocmai acele declarații date în lipsa apărătorilor aleși au fost principalele probe ale acuzații în fiecare dintre dosarele amintite, procurorul punând presiune pe fiecare dintre persoanele audiate să declare chestiuni negative cu privire la persoana mea pentru a nu dobândi și alte calități în dosare. În plus fiecărei dintre aceste persoane i s-a solicitat, într-o formă sau alta, să depună un denunț împotriva subsemnatului.

În același sens, în dos. nr. 8/P/2014, în mod absolut curios, numitul Coman Claudiu a fost cuprins de un fior al buneii conduite civice (sic!) și în paralel, exact în aceeași zi, la peste 2 ani de la pretinsele acuzații, a înțeles să formuleze un denunț împotriva subsemnatului, acuzându-mă de fapte deosebit de grave de corupție. În același mod, dar la o dată ulterioară, a survenit și denunțul numitului Pascu Mihai, coleg la Universitatea Brașov și prieten cu inculpatul Coman.

Nu în ultimul rând, o altă „coincidență” demnă de luat în considerare, constă în faptul că la doar o zi după ce am înțeles să acord un interviu unui trust național de presă, în care am denunțat comportamentul abuziv al reprezentanților D.N.A. – S.T. Brașov, în mod subit, mi-a fost adusă la cunoștință calitatea de suspect, iar mai apoi inculpat, în alte două dosare aflate pe rolul acestei instituții.

II. În drept

1. În ceea ce privește infracțiunea de Represiune Nedreaptă.

Potrivit art. 283 Cod Penal, care reglementează infracțiunea de represiune nedreaptă,

„(1) Fapta de a pune în mișcare acțiunea penală, de a lua o măsură preventivă neprivativă de libertate ori de a trimite în judecată o persoană, știind că este nevinovată, se pedepsește cu închisoarea de la 3 luni la 3 ani și interzicerea exercitării dreptului de a ocupa o funcție publică.

(2) Reținerea sau arestarea ori condamnarea unei persoane, știind că este nevinovată, se pedepsește cu închisoarea de la 3 la 10 ani și interzicerea exercitării dreptului de a ocupa o funcție publică.”

Din economia normei de incriminare rezultă faptul că această infracțiune reprezintă o formă de abuz din partea organelor judiciare, ce constă în îndeplinirea unor acte specifice procesului penal prin nesocotirea adevărului și a legislației procesual penale în ansamblu.

„Atitudinea organelor chemate să realizeze actul de justiție, într-o astfel de situație, se caracterizează prin lipsa de obiectivitate și imparțialitate, ignorarea legii și a adevărului, atitudine ce este vădit incompatibilă cu activitatea de înfăptuire a dreptății.”¹

Această descriere doctrinară a infracțiunii se mulează de o manieră absolută peste starea de fapt descrisă anterior. Practic, așa cum am arătat, procurorul Deca Cornel s-a îndepărtat în mod ireversibil de nobilul scop al unui magistrat, acela de a contribui la înfăptuirea justiției și la aflarea adevărului în cauzele penale, căutând exclusiv distrugerea carierei mele politice prin orice mijloace ar avea la îndemână și independent de orice consecință.

¹T. Toader și alții, *Noul Cod Penal. Comentarii pe articole*, Ed. Hamangiu, București, 2014, pag. 455;

În ceea ce privește latura obiectivă a acestei infracțiuni, aceasta este în mod vădit îndeplinită sub aspectul modalităților de săvârșire a faptei. Apreciez că simpla existență a dosarelor amintite *supra* pe rolul instanțelor de judecată, probează faptul că numitul Deca Cornel, în calitatea sa de procuror, a procedat la a dispune punerea în mișcare a acțiunii penale și trimiterea mea în judecată, alături de luarea măsurii controlului judiciar, dar și a reținerii subsemnatului.

Dacă aceste elemente absolut obiective sunt ușor de verificat și nu impun o analiză temeinică, nu același lucru poate fi spus despre latura subiectivă a acestei infracțiuni. Totuși, astfel cum am menționat și cu ocazia descrierii stării de fapt, apreciez că este imposibil ca atât de multe „coincidențe” să coexiste, fără ca între acestea să existe o legătură subiectivă.

După cum s-a statuat și în doctrina de specialitate², aspectele care țin de latura subiectivă a infracțiunii ori elementele vinovăției, astfel cum este denumită latura subiectivă de actuala legislație penală, sunt elementul volitiv și cel intelectual. *„În general, proba factorului intelectual nu ridică probleme în cazul elementelor descriptive folosite în norma de incriminare, căci acestea pot fi percepute și evaluate prin propriile simțuri. În schimb, atunci când este vorba de elemente normative, se pune problema gradului de cunoaștere a noțiunilor juridice”*³.

În consecință, cel puțin în ceea ce privește elementul intelectual al infracțiunii de represiune nedreaptă, existența acestui factor este indiscutabilă, plecând de la premisa faptului că numitul Deca Cornel deține calitatea de procuror șef, funcție în virtutea căreia putem prezuma de o manieră absolută că înțelege întrutotul noțiunile juridice din norma de incriminare.

În ceea ce privește sintagma „știind că este nevinovată”, aceasta poate fi dovedită doar de o manieră indirectă, făcând trimitere la aspecte ce țin de domeniul obiectivului. Potrivit literaturii de specialitate, este suficientă sesizarea existenței un dubiu cu privire la îndeplinirea tuturor condițiilor unei fapte tipice, pentru a putea reține o formă de intenție, fie ea și indirectă, în săvârșirea unei fapte.⁴

Astfel, în cele ce urmează, voi indica pe scurt toate elementele care, într-o formă sau alta, conduc la concluzia că numitul Deca Cornel a acționat cu intenție, acceptând săvârșirea unei infracțiuni și urmărind distrugerea politică a subsemnatului. Practic, toată atitudinea rău-voitoare și intenția acestui personaj au fost mascate de aparența de legalitate a unor acte procesuale, care în realitate au avut menirea exclusivă de a conduce la degradarea mea politică și chiar personală. Trebuie avut în vedere faptul că subsemnatul am fost reținut și arestat de atâtea ori pe parcursul acestor proceduri, încât starea mea de sănătate, atât fizică cât și psihică, a avut de suferit.

Deși sunt conștient de faptul că procurorul nu are capacitatea legală de a dispune nici luarea unei măsuri preventive a arestului și nici, ulterior, a dispune condamnarea mea, acesta a contribuit și contribuie în continuare, de o manieră implicită, la luarea acestor măsuri, prin modul în care a oferit o aparență de legalitate unor acte absolut ilegale.

Menționez că înțeleg să mă limitez doar la elementele din starea de fapt care, însumate, reprezintă o dovadă incontestabilă cu privire la vinovăția susnumitului.

În primul rând, în ceea ce privește dosarul nr. 105/P/2013, acesta depășește orice formă de bun-simț juridic, fiind întemeiat pe o ficțiune juridică care într-o societate democratică normală nu ar putea servi nici măcar ca exemplu de școală. Revin și arăt faptul că în acest dosar sunt cercetat pentru

²F. Streteanu, D. Nițu, *Drept penal. Partea generală*, Ed. Universul Juridic, București, 2014, pag. 316 și urm.;

³*Idem*, pag. 317;

⁴F. Streteanu, *Tratat de drept penal. Partea generală. Volumul I*, Ed. C.H. Beck, București, 2008, pag. 432;

săvârșirea unor infracțiuni de evaziune fiscală, constând în faptul că, deținând și administrând în fapt, iar ulterior în calitate de asociat al Canaris, în calitate de asociat și administrator de fapt al Radio Tîmpa SRL, în perioada 22.01.2007-18.06.2008 aș fi acționat în scopul sustragerii de la plata obligațiilor fiscale aferente cesiunii unui număr de 32 licențe audiovizuale eliberate de CNA pentru postul radio MIX FM în mai multe localități din țară.

În concret, faptele cercetate, care datează încă din perioada 2007-2008, se circumscriu ideii că subsemnatul aș fi ascuns o serie de surse impozabile prin simplul fapt că aș fi vândut o serie de licențe audiovizuale sub prețul pieței (sic!). Mai mult decât atât, în mod ilar, valoarea unor astfel de licențe nici măcar nu se poate stabili în mod mecanic, astfel cum pretinde procurorul. Ele nu au o valoare prestabilită. Aceasta este stabilită în funcție de o mulțime de criterii printre care locația, valoarea pe care o are pentru potențialul cesionar, oferta de preț stabilită, profitul pe care îl produce ș.a.

Fără a intra în prea multe detalii de fond ce țin de de dosarul amintit, în cazul infracțiunii de care sunt acuzat, *„ascunderea poate avea loc atât prin acțiunea de punere la adăpost a bunului sau sursei impozabile sau taxabile, cât și omisiunea declarării unui venit sau bun care trebuie declarat potrivit legii, deoarece urmează să fie supus impozitării sau taxării.”*⁵ Organele fiscale competente au avut cunoștință de veniturile realizate de subsemnatul, care au fost evidențiate în actele contabile ale contribuabilului, pe cale de consecință nefiind incidentă „ascunderea” din textul de incriminare al art. 9 alin. 1 lit. a din Legea 241/2005.

Mai mult, în jurisprudența recentă⁶ a Curții de Justiție a Uniunii Europene se reține în mod constant că **vânzarea la un preț mai mare sau mai mic decât prețul de cost a unei tranzacții economice, și în consecință, la un preț mai mare sau mai mic decât prețul de piață este fără relevanță în ceea ce privește calificarea unei tranzacții ca fiind artificiale.** Or, autoritățile naționale au obligația de a se asigura ca interpretările date legislației fiscale și practica națională sunt conforme cu interpretările Curții de Justiție a Uniunii Europene.

Dincolo de toate aceste aspecte ce țin de ordinul juridic, învederez faptul că **intenția de ascundere a bazei impozabile nu a existat, aspect care rezultă chiar din faptul că am solicitat controale ale organelor fiscale la acel moment.**

Subsemnatul am solicitat efectuarea unor controale atât de la organul fiscal cât și de la Camera de Comerț și Industrie Brașov pentru a verifica legalitatea operațiunilor de cesiune a licențelor audiovizuale.

Primul control a avut loc în martie 2007, înainte de împlinirea termenului legal pentru depunerea declarațiilor relative la impozitul pe profit respectiv anterior momentului la care are loc înregistrarea veniturilor și cheltuielilor aferente perioadei și se stabilește baza impozabilă. Acesta este înregistrat în Registrul Unic de Control al Canaris SRL la poziția nr. 4. Obiectivul acestui control a fost acela de a stabili starea de fapt fiscală cu referire la operațiunile de cesiune a licențelor de la Canaris SRL la Canet SRL. Concluziile procesului-verbal din 20.03.2007 încheiat de Direcția Controlului Fiscal Brașov din cadrul DGRFP Brașov, semnat de dnele. Ec. Drăgan Adriana și Pop Elena au fost: *urmare a verificării efectuate nu s-au constatat deficiențe în ceea ce privește modul de înregistrare, constituire și raportare a obligațiilor generate de tranzacțiile mai sus menționate.*

Dacă în urma acestui control ar fi fost constatate deficiențe în modalitatea de evidențiere a

⁵M. Hotca, Ghidul penal al omului de afaceri, Ed. Univerul Juridic, București, 2015, p. 92;

⁶Procedura Campsa Estaciones de Servicio SA împotriva Administración del Estado cauza C-285/10;

veniturilor și cheltuielilor, aș fi solicitat refacerea acestora așa cum ar fi fost indicațiile organului fiscal, și întrucât eram în interiorul termenului de depunere a declarației privind impozit pe profit aș fi adaptat-o concluziilor rezultate din raportul de control. Nu s-ar fi impus nici măcar calculul de majorări, dobânzi sau penalități, întrucât modificările ce ar fi rezultat erau efectuate în termenul legal de declarare.

Or, dacă și organul fiscal a concluzionat la epoca evenimentelor că nu s-au constatat deficiențe în ceea ce privește modul de înregistrare, constituire și raportare a obligațiilor datorate generate de tranzacțiile mai sus menționate, am avut reprezentarea ca operațiunile sunt corecte.

Ulterior, pe parcursul derulării cercetărilor efectuate de DNA Structura Centrală ca urmare a sesizării formulate de dl. Nicolae Vlad Popa, Canaris a făcut din nou obiectul unui control inopinat (martie 2008) din partea specialiștilor Direcției Antifraudă ai ANAF București, specialiști care aveau ca obiectiv de control același lucru *“stabilirea stării de fapt fiscale asupra tranzacțiilor realizate între Canaris SRL și Canet SRL relativ la licențele audiovizuale.”*

Concluziile Proceselor Verbale din 13.03.2008 (la Canaris SRL) respectiv 19.03.2008 (la Canet SRL) arată faptul că *“stabilirea stării de fapt fiscale, referitoare la relațiile comerciale [...] modul de înregistrare în evidența contabilă, modul de constituire a obligațiilor, modul de raportare al acestor obligații, sunt cuprinse în PV 1241/21.03.2007.* Procesele Verbale din 13.03.2008 (la Canaris SRL) respectiv 19.03.2008 (la Canet SRL) sunt întocmite de către Celea Sorin, Măceșanu Mihai și Marinescu Cristian, având funcția de inspectori fiscali în cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală - Direcția Antifraudă. Acestea sunt înregistrate la organul fiscal sub nr. 3136/13.08.2008 iar în Registrul Unic de Control al Canaris SRL la poziția nr. 7. Controalele efectuate au avut la dispoziție toate documentele și înscrisurile ce au stat la baza tranzacțiilor efectuate.

În consecință în anul 2008, în urma mai multor verificări ale organelor specializate, verificări realizate pentru a se stabili dacă există fapte care ar putea întruni elementele constitutive ale unei infracțiuni, tranzacțiile au fost considerate corecte și nu s-a solicitat efectuarea vreunui control fiscal în vederea modificării bazei impozabile aferente acestor tranzacții (procedura obligatorie în cazul depistării unor nereguli în cuantificarea veniturilor și stabilirea impozitelor).

Paralel, DNA la mai bine de un an de la data când în urma controalelor nu s-au depistat nereguli în evidențierea, cuantificarea și raportarea acestor tranzacții, deși primește o prima notă de constatare în 2009 fără a avea în cuprinsul ei o rezoluție privind eventuala încălcare a legislației, dispune, din nou, (în 04.07.2011) efectuarea unei constatări de specialitate având ca obiectiv *„dacă prin modalitatea de derulare a tranzacțiilor cu licențe s-a adus vreun prejudiciu bugetului de stat, cuantumul acestuia și modalitate de calcul”*. Nici de aceasta dată sumele calculate nu au o susținere economică, doar simple estimări fără precizarea bazei legale. După alți doi ani respectiv la data de 31.07.2013 societatea Canaris a făcut din nou obiectul unui control inopinat din partea Unității de Investigații Fiscale din cadrul ANAF București. Controlul a avut și de aceasta dată ca obiectiv *“verificarea modului de achiziție a licențelor audiovizuale, vânzarea acestora, înregistrarea operațiunilor economice în evidentele contabile ale CANARIS SRL ,precum și relațiile comerciale dintre aceasta societate și CANET RADIO SRL în perioada 01.01.2007-31.12.2008”*.

Stabilirea stării de fapt fiscale a acestor operațiuni economice a fost solicitată de Direcția Națională Anticorupție ca urmare a cercetărilor pe care le efectua în dosarul 98/P/2012. În timpul controlului documentele solicitate prin sondaj au fost puse la dispoziție de DNA precum și de către contabilul

societății care a fost solicitat să se prezinte la București cu Registrul Unic de control al societății.

Procesul verbal (4189/31.07.2013) stabilește estimativ obligații fiscale (impozit pe profit) în sarcina Canaris SRL având ca baza prevederile art. 11 alin.1 din Codul Fiscal referitoare la reîncadrarea FORMEI unei tranzacții pentru a reflecta conținutul economic al acesteia, **dar nu definește noua forma în baza căreia s-a refăcut calculul, ci calculează aceste obligații pornind de la niște presupuneri referitoare la prețul de piață la care ar fi trebuit cesionate licențele audiovizuale.** Mai mult se estimează și TVA de plată fără a preciza care este baza legală a calculului acestei obligații neținând cont că Ministerul de Finanțe, Direcția generală legislație Cod Fiscal - Direcția de legislație în domeniul TVA-a stabilit cadrul de aplicare și baza legală pentru ajustarea prețului tranzacțiilor în ceea ce privește TVA, care la acel moment nu permitea ajustarea prețului. (A se vedea adresa nr.422019/21.11.2011 semnată de director Mariana Vizoli).

Referitor la acest aspect precizez că nu s-a făcut nici o verificare faptică referitor la modul de cuantificare a costurilor licențelor primite și înregistrate în contabilitate (DOLLY DO-338,76 lei pt Braila, radio Galați 17.695 lei pt frecvența Galați, etc).

Față de acest Proces Verbal am înaintat o plângere administrativă către Ministrul Finanțelor și către ANAF București, la care nu am primit răspuns nici până în prezent.

În schimb, la data de 04.12.2013 s-a început un control fiscal la toate firmele ce fac obiectul tranzacțiilor cu licențe, control privind impozitul pe profit pe anii 2007-2008 și TVA pentru anii 2008-2009. La data de 22.02.2016 s-a încheiat Procesul Verbal nr. 74 prin care se stabilește ca urmare a reconsiderării prețului de vânzare a licențelor un impozit pe profit suplimentar pentru anul 2007 de 1.992.147 lei și de 603.516 lei pe anul 2008. Acestor debite le sunt calculate și accesoriile de 4.116.375 lei pe anul 2007 și 971.239 lei pe anul 2008.

Având în vedere faptul că am solicitat controale ale organelor abilitate ale statului, acestea confirmând legalitatea tranzacțiilor, rezultă lipsa oricărei intenții de ascundere a bazei impozabile. Nu se poate susține existența intenției de ascundere a bazei impozabile în contextul în care la cererile mele organul fiscal a stabilit de două ori că operațiunile s-au derulat legal. Faptul că ulterior funcționari ai organului fiscal susțin nelegalitatea operațiunilor reprezintă un aspect care denotă culpa instituției respective și nicidecum nu îmi poate fi asociată mie intenția de a fraudă statul.

În orice caz, fapta prevăzută la art. 9 alin. 1 lit. a din Legea 241/2005 se comite cu intenție directă calificată prin scopul special de a ascunde baza impozabilă. Or, în lumina celor prezentate supra, rezultă clar lipsa laturii subiective prevăzute de lege pentru săvârșirea infracțiunii de evaziune fiscală în forma reglementată de art. 9 alin. 1 lit. a din Legea 241/2005.

În altă ordine de idei, apreciez că ne aflăm în situația încălcării principiului securității juridice. Organul specializat – organul fiscal - a confirmat în două rânduri faptul că operațiunile sunt legale, după care la solicitarea unui alt organ al statului, același organ specializat afirmă că operațiunile ar fi nelegale. Or, acest comportament contravine vădit principiului securității juridice.

Deși numitul Deca Cornel cunoaște pe larg toate aceste aspecte, el a ales să ignore realitatea juridică și a dispus de curând trimiterea subsemnatului în judecată. În consecință, din economia celor expuse, apare ca fiind lesne de concluzionat faptul că procurorul cunoștea nevinovăția subsemnatului în raport de respectivele acuzații, însă a dispus sesizarea instanței indiferent de consecințele pe care această acțiune le va produce. Subliniez faptul că este suficient ca procurorul să

fi avut un dubiu cu privire la nevinovăția mea și să fi acceptat consecințele pentru ca latura subiectivă a infracțiunii de represiune nedreaptă să fie îndeplinită. Oricum, apreciez că din cele expuse rezultă categoric o intenție directă și premeditată a numitului Deca Cornel și nu doar o intenție indirectă.

În al doilea rând, dincolo de evenimentele din dosarul 105/P/2013, prezentate cât de succint s-a putut, o gravitate ridicată și un impact enorm a avut modalitatea de operare a procurorului Deca, în desfășurarea urmăririi penale efectuate în dosarul 8/P/2014.

Din rațiuni ce țin de sinteza informației, mă voi mărgini la a expune pe larg doar o parte dintre elementele deja amintite în starea de fapt, mai exact cele care prezintă o gravitate ieșită din comun și care m-au prejudiciat enorm.

În primul rând, apreciez de o relevanță deosebită faptul că în cadrul audierilor efectuate în faza de urmărire penală aferentă dosarului nr. 8/P/2014, procurorul nu a permis accesul avocaților, punând presiune pe martori în scopul obținerii unor denunțuri împotriva subsemnatului ori a unor declarații favorabile acuzării. Tocmai astfel s-a ajuns și în situația ca numiții Mastacan Roxana, Coman Claudiu și Iosif Răzvan să formuleze câte un denunț împotriva subsemnatului, exact în aceeași zi și la peste 2 ani de la presupusele mele fapte de natură infracțională, iar mai apoi, tot deodată, numiții Căju Mariana și Pascu Mihai.

Mai mult decât atât, deși dosarul este înregistrat sub un nr. care indică anul 2014 ca fiind anul de debut, acesta a devenit public doar la „momentul oportun”, mai exact în precampania electorală, astfel subsemnatul fiind împiedicat să candideze. În plus, în acest dosar au fost anchetate numeroase fapte presupuse ca fiind de corupție, solicitându-se arestarea subsemnatului, care de altfel a și fost încuviințată. Odată înlocuită această măsură de către judecătorul de drepturi și libertăți, procurorul, brusc, a apreciat că se impune disjungerea unei părți a acestui dosar, astfel formându-se dosarul nr. 187/P/2016. În mod previzibil, în acest dosar disjuns a solicitat, din nou, arestarea subsemnatului, deși cunoștea foarte bine că eu am mai fost arestat exact pentru aceleași fapte și anterior. De această dată însă nu a mai avut succes, judecătorul de drepturi și libertăți sancționând acest exces de zel prin respingerea propunerii de arestare preventivă formulate.

În ceea ce privește acuzațiile formulate în acest dosar, fără a intra în prea multe detalii ce țin de fondul cauzei, amintesc doar o parte dintre ele pentru a sublinia absurditatea acestora. Spre exemplu, în ce privește acuzația că i-aș fi solicitat numitului Pașcu Mihai să angajeze anumite persoane la Agenția de Dezvoltare Durabilă în schimbul trecerii lui pe lista candidaților eligibili în campania electorală, apreciez că nu există nicio probă coroborată cu denunțul lui Pascu din care să rezulte realitatea susținerilor lui. În primul rând, trebuie observat că se susține că subsemnatul i-aș fi cerut înainte de alegerile din iunie 2012 să angajeze diverse persoane în cadrul agenției, dar ziarul „*Brașovul tău județul*” a fost înființat în cadrul agenției doar în anul 2014. Mai mult, ziarul a fost înființat de către Consiliul Județean prin hotărâre, propunerea venind chiar din partea lui Pascu Mihai și nu din partea subsemnatului. În plus, deși se susține că o parte din angajații ziarului „*Brașovul tău județul*” au fost înainte angajați al ziarului „*Brașovul tău*” al trustului MIX, la momentul în care s-a decis de către Consiliul Județean înființarea ziarului județean, subsemnatul nici măcar nu mai eram acționar la „*Brașovul tău*”, ci din contră acționar era exact Pascu Mihai printr-un interpus.

Declarațiile luate martorilor au fost luate sub presiune și amenințări, putând da multe exemple în acest sens. Inculpatul Coman Claudiu a dat 6 declarații la DNA în acest dosar. Dacă primele două se

mai apropiat de realitate, celelalte se vede că au fost obținute sub efectul temerii de a nu fi reținut.

Din cele 56 declarații de martor date în dosarul 8, niciuna nu mă incriminează. Domnul procuror nu cunoaște sau nu vrea să cunoască nici legea finanțării partidelor, Legea nr. 334 / 2006, considerând mită banii dați de candidați pentru susținerea campaniei electorale din 2012. Niciunul dintre martori nu a declarat că mi-ar fi dat mie bani.

Astfel de acuzații ce țin de domeniul ficțional, marea lor majoritate fiind formulate prin denunțuri de către persoane asupra cărora a fost exercitată presiune, apar în toate dosarele subsemnatului. Acest aspect nu poate să conducă decât la concluzia că scopul acestor dosare nu este acela legal de aflare a adevărului și sancționare a comportamentelor infracționale, ci exclusiv de subminare a personalității mele politice. Ce modalitate mai eficientă putea să existe pentru distrugerea unei persoane decât atât de râvnita și invocata „luptă împotriva corupției”, care beneficiază de încredere și aparență de legalitate. În consecință, apreciez că din modalitatea în care și-a exercitat profesia numitul Deca Cornel, rezultă fără urmă de dubiu faptul că acesta nu doar că a acceptat faptul că subsemnatul aș putea fi nevinovat, ci a cunoscut acest aspect, trecând dincolo de nevinovăția mea dinadins.

2. În ceea ce privește infracțiunea de abuz în serviciu.

Fără a relua toate elementele expuse cu ocazia prezentării infracțiunii de „represiune nedreaptă”, apreciez că acestea se mulează de o manieră perfectă și peste norma de incriminare prevăzută în cadrul art. 297 alin. (1) C.Pen.

Potrivit textului de lege amintit, constituie infracțiunea de abuz în serviciu: *„fapta funcționarului public care, în exercitarea atribuțiilor de serviciu, nu îndeplinește un act sau îl îndeplinește prin încălcarea legii⁷ și prin aceasta cauzează o pagubă ori o vătămare a drepturilor sau intereselor legitime ale unei persoane fizice sau ale unei persoane juridice”*.

În mod evident condiția subiectului activ special este întrunită, exact ca și în cazul infracțiunii de represiune nedreaptă, funcția de procuror fiind compatibilă cu norma de incriminare.

În ceea ce privește latura obiectivă a acestei infracțiuni, apreciez că și aceasta este întrunită dincolo de orice dubiu. Având în vedere și dispozițiile deciziei nr. 405/15.06.2016, faptele descrise anterior ale numitului Deca Cornel întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii de abuz în serviciu.

În ceea ce privește primul element al laturii obiective, acela de îndeplinire în mod defectuos a unei atribuții de serviciu, atribuție care potrivit deciziei Curții Constituționale trebuie să își aibă sorgintea într-o lege, arăt faptul că procurorul a încălcat, în primul rând, dispozițiile art. 5 Cod proc. pen. care statuează faptul că:

„(1)Organele judiciare au obligatia de a asigura, pe baza de probe, aflarea adevarului cu privire la faptele si imprejurarile cauzei, precum si cu privire la persoana suspectului sau inculpatului.

(2)Organele de urmarire penala au obligatia de a strange si de a administra probe atat in favoarea, cat si in defavoarea suspectului sau inculpatului. Respingerea sau neconsemnarea cu rea-credinta a probelor propuse in favoarea suspectului sau inculpatului se sanctioneaza conform dispozitiilor prezentului cod.”

Or, în contextul în care numitul Deca Cornel cunoaște foarte bine situația subsemnatului și faptul că

⁷Coținutul normei de incriminare s-a modificat în urma Deciziei Curții Constituționale nr. 405/15.06.2016;

dosarele pe care le instrumentează nu au un fundament real, astfel cum am demonstrat în partea dedicată infracțiunii de represiune nedreaptă din prezenta plângere, acesta și-a încălcat obligația legală de a urmării exclusiv aflarea adevărului și nicidecum distrugerea carierei politice a unei persoane.

În același sens și cu aceleași argumente, apreciez că procurorul și-a încălcat și obligațiile impuse de art 4 alin. (1) din Legea 303/2004 privind statutul magistraților care spune că: *„Judecătorii și procurorii sunt obligați ca, prin întreaga lor activitate, să asigure supremația legii, să respecte drepturile și libertățile persoanelor, precum și egalitatea lor în fața legii și să asigure un tratament juridic nediscriminatoriu tuturor participanților la procedurile judiciare, indiferent de calitatea acestora, să respecte Codul deontologic al judecătorilor și procurorilor și să participe la formarea profesională continuă.”*

Mai mult, prin luarea ori prin propunerea luării unor măsuri preventive, procurorul a neglijat dispozițiile art. 202 și urm. Cod proc. pen. care statuează în mod imperativ și neechivoc faptul că măsurile preventive nu pot fi dispuse în măsura în care există o cauză care împiedică punerea în mișcare ori exercitarea acțiunii penale. Or, cunoscând atât nelegalitatea și netemeinicia acuzațiilor formulate împotriva subsemnatului, cât și modul în care au fost administrate probele din dosare, dar și modalitatea în care au fost obținute denunțurile împotriva subsemnatului, procurorul nu poate pretinde respectarea dispozițiilor legale.

Mai mult, art. 101 din Codul de procedură penală care reglementează *„Principiul loialității administrării probelor”*, statuează la rândul său faptul că: *„(1) Este oprit a se întrebuința violențe, amenințări ori alte mijloace de constrângere, precum și promisiuni sau îndemnuri în scopul de a se obține probe.”* Or, în contextul celor descrise în prezenta plângere, încălcarea acestei prevederi este evidentă.

Fără a intra în și mai multe detalii, apreciez că întreaga activitate a procurorului Deca Cornel este una caracterizată de o nelegalitate profundă, realizată cu încălcarea continuă și flagrantă a tuturor normelor care guvernează procesul penal.

În ceea ce privește cea de a doua condiție, aceea a cauzării unei vătămări a drepturilor și intereselor legitime ale unei persoane, apreciez că prin privarea mea de libertate cu atâtea ocazii, prin distrugerea imaginii mele politice dar și a sănătății, această condiție este în mod vădit îndeplinită.

Cu privire la elementele laturii subiective, fac trimitere la argumentarea din cadrul secțiunii dedicate infracțiunii de „Represiune nedreaptă”, pentru a nu relua toate elementele descrise cu acea ocazie.

Având în vedere toate aceste considerente, vă solicităm să dispuneți efectuarea actelor de urmărire penală necesare pentru a stabili cu exactitate starea de fapt și pentru tragerea la răspundere penală a numitului DECA Cornel David, pentru săvârșirea infracțiunilor de represiune nedreaptă și abuz în serviciu.

Pentru dovedirea celor susținute prin prezenta plângere, atașez următoarele:

- Ordonanța de punere în mișcare a acțiunii penale în dosarul nr. 187/P/2016;
- Ordonanța de reținere din data de 26.10.2016, dispusă în dosarul nr. 8/P/2016;
- Plângerea împotriva ordonanței de reținere dispusă în dosarul nr. 8/P/2014, formulată de subsemnatul la data de 26.10.2016;

- Ordonanța procurorului ierarhic din data de 26.10.2016 prin care a fost respinsă plângerea împotriva ordonanței de reținere din data de 26.10.2016;
- Referatul cu propunere de arestare aferent dosarului nr. 8/P/2014, formulat în data de 27.10.2016 de către procurorul șef serviciu Cornel David Deca;
- Încheierea penală nr. 136/UP, pronunțată la data de 27.10.2016, în dosarul 5183/62/2016, prin care a fost respinsă propunerea de arestare preventivă a subsemnatului;
- Încheierea penală nr. 122/CC/U, pronunțată la data de 1.11.2016, în dosarul nr. 5183/62/2016, prin care a fost admisă contestația DNA ST Brașov, formulată împotriva încheierii nr. 136/UP a Tribunalului Brașov, dispunându-se astfel arestarea preventivă a subsemnatului;
- Încheierea penală nr. 128/CC/U, pronunțată la 17.11.2016, în dosarul nr. 5474/62/2016, prin care a fost respinsă contestația subsemnatului împotriva încheierii nr. 141/UP a Tribunalului Brașov prin care a fost menținută măsura arestului preventiv;
- Referat cu propunere de prelungire a măsurii arestării preventive – dosar nr. 8/P/2014 – formulat în data de 18.11.2016;
- Încheierea nr. 145/UP din 21.11.2016 prin care Tribunalul Brașov admite propunerea de prelungire a arestului preventiv;
- Ordonanța de luare a măsurii controlului judiciar din data de 26.10.2016, pronunțată în dosarul nr. 8/P/2014;

Cu stimă,

Căncescu Aristotel Adrian